

Wyrok z dnia 12 grudnia 2001 r.

I PKN 712/00

Nauczycielowi mianowanemu, przeniesionemu na własną prośbę lub za jego zgodą do innej szkoły nie przysługuje odprawa, o której mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357 ze zm.), także wówczas, gdy szkoła, w której był zatrudniony przed przeniesieniem, uległa likwidacji.

Przewodniczący SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Jadwiga Skibińska-Adamowicz, Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2001 r. sprawy z powództwa Hanny K. przeciwko Urzędowi Gminy i Miasta w D. o odprawę pieniężną i wynagrodzenie, na skutek kasacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Radomiu z dnia 25 maja 2000 r. [...]

o d d a l i ł kasację,
zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 100 (sto) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

U z a s a d n i e

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 1999 r. Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Przysusze oddalił powództwo Hanny K. (nauczyciela mianowanego przeciwko) Urzędowi Gminy i Miasta w D. o odprawę pieniężną z tytułu rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji Publicznej Szkoły Podstawowej nr 1 w D. Sąd ustalił, że dnia 14 maja 1999 r. powódka, będąc mianowanym nauczycielem Publicznej Szkoły Podstawowej nr 1 w D. złożyła do dyrektora Publicznej Szkoły Nr 2 w D. prośbę o przeniesienie jej do tej Szkoły od dnia 1 września 1999 r., zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357 ze zm.) i prośba ta została uwzględniona. Nie nastąpiło zatem rozwiązanie stosunku pracy w

warunkach, o jakich mowa w przepisie art. 20 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela, przeto żądanie odprawy pieniężnej nie znajduje uzasadnienia.

Stanowisko Sądu Rejonowego podzielił Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Radomiu, który wyrokiem z dnia 25 maja 2000 r. oddalił apelację powódki.

Kasacja powódki zarzuca powyższemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego - art. 20 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu. Zauważyć przede wszystkim należy, że zgodnie z art. 393¹¹ KPC Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w jej granicach, a to oznacza, iż zgłoszenie jedynie zarzutów naruszenia prawa materialnego powoduje, że Sąd Najwyższy związany jest ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Z kolei z ustaleń faktycznych dokonanych w przedmiotowej sprawie wynika, że zmiana zatrudnienia powódki nastąpiła na jej własną prośbę (art. 18 ust. 1 Karty Nauczyciela). Przepis ten nie przewiduje dla nauczyciela przenieszonego na własną prośbę odprawy pieniężnej. Odprawę taką przewiduje przepis art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela, jednakże w sytuacji, gdy dyrektor szkoły rozwiązuje z nauczycielem mianowanym stosunek pracy na jego wniosek z powodu likwidacji szkoły. Celem takiego uregulowania prawnego jest złagodzenie sytuacji nauczyciela, który z powodu likwidacji szkoły traci w ogóle pracę. Odprawa taka nie przysługuje już wówczas, gdy z powodu likwidacji szkoły nauczyciel przenoszony jest w stan nieczynny, podczas którego zachowuje prawo do wynagrodzenia do czasu rozwiązania stosunku pracy; z upływem sześciomiesięcznego pozostawania w stanie nieczynnym stosunek pracy wygasa. Tymczasem przeniesienie nauczyciela mianowanego na jego własną prośbę nie powoduje, ani rozwiązania ani wygaśnięcia stosunku pracy (zmienia się tylko pracodawca), zachowane zostaje zatem źródło egzystencji z tytułu zatrudnienia, wobec czego brak jest tego celu, jakiemu służy odprawa z art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela w razie definitywnego rozwiązania stosunku pracy.

Z powyższych motywów Sąd Najwyższy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw do uwzględnienia kasacji i w oparciu o art. 393¹² KPC orzekł jak w sentencji wyroku.

=====